

ποὺς φιλανθρώπους εἶπερ τις καὶ μᾶλλη εἰρηπατική δύναμις γεννεῖσα καὶ δηρολοχερέσσι. Οἱ Πρόδρομοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτεῶν τῆς Ἀμερικῆς ἔξιδωκεν ἐσχάτους διακήρυξεν, ἐν τῇ θερίᾳ πρὸς τοὺς μᾶλλους πρὸς τοὺς Ἀμερικανούς να ἀπονεμοῦνται εἰς τὸν Θεόν εὐχαριστίας, διὸ ἐπροφίλασεν τὰς πατρόδοτος τὸν διὸ πάστος ἀλλορίες ἐπειρθάσεος· ἐντείνειν δρώμενος δὲ Χρόνος ἐργομαζεῖ τὸν Ἀγγλαῖς ὡς τριπατῶν τὴν ἀρχὴν τῆς μη ἐπιτρέψασις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῶν Ἀμερικανῶν. Ἔθη τινα, λέγει, γείτονες τῆς Ἀγγλίας τρέφουσι τὴν γελοῖαν γνώμην διτὶ τὴν βρετανούχην πολιτεικὴν καθοδηγήσουσι μόνην ὑπερού σκοπον. Καὶ ὅμως, ἡ σημερινὴ διαγνῶση τῆς Ἀγγλίας ἀπέναντι τῶν Ἡνωμένων Πολιτεῶν ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον. Ἡ Ἀγγλία, καὶ ἐπρόσεχεν εἰς μόνα τὰ ὄντα συμφέροντά της, ἐπρεπε να ἔτειμι εἰς τὴν Ἀμερικήν· διότι ὁ πολεμός εκείνους ἐμποδίζει· τὰ βαμβάκια τοῦ νὰ ἔλθουσι, καὶ τὶ ἐλεύθερη τῆς πρώτης τουτῆς θῆλης στρέψει σήμερον ἐργασίας καὶ δόθουν ἐναπομούνων ἐργασίαν ἐνασχολουμένους εἰς τὰ ἀγγλικὰ ἐργαστάσα τὰν χειροτεχνήματων. Οἱ Χρόνος παραπτεῖ ἔταιπε, διτὶ ἡ Ἀγγλία δὲν διαθεμέσει τῷ πρότυ φοράν τὴν τραυμήν συκοφαντιῶν ταῦτην, θῆται τὴν παριστᾶ ὡς ὕπνος ἐξ ἐμπόρων, ἵκανον νὰ μεταβολοῦσι πάντα μέσον, ἵνα ἔχουν τὰ ἐργαστηρία τῶν δινούσια· κατά τὸν Χρόνον, ἡ Γαλλία, τῆς συμμερίζεται ταῦτη τὴν ἀπάτην, ἔχει καὶ πολλὰ μᾶλλα τοιαύτα παραδέγματα τὰ ἐν τῆς Ἀγγλίας· τὸ Πρόσωπον δὲν θὰ ἔκνυνται πότε ποτε ταῦτα Τούρκιας, οὐδὲ ὡς ηγουμάνοντα νὰ κατακτήσωσι τὴν Ἀνατολήν, ἐὰν εἴχον πεποιθήσυν διτὶ ἡ Ἀγγλία νὰ διέρθη τὰ δόπια καὶ ὑπὲρ ἀγάνως μη ἐνδιάμερθρον τὸ ἐμπόριον αὐτῆς· Οἱ ομολογοῦσι καὶ οἱ νεῖται Ἀμερικανοί δὲν θὰ ἔχησον γένος πολυκρατούσθων ἀπὸ τὸν βρετανὸν, ἐὰν δὲ ἐπλανόνται ὑπὸ τῆς ίδεος, διτὶ τὰ βαμβάκιά των καθιεστῶσι δεσμὸν ἀρρένων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Αναπτύσσων δέ τὸ θύμα τούτο δὲ Χρόνος, κηρύξτε εἰπεῖ τελευτής διτὶ ή θύμα τὴν ή ἀλιγάτη μαργούρων “ὑπέρ μαζί θέσαις, εἰναὶ ή Μεγάλη Βρετανία, ἐνῷ ή Γαλλία μάργαστην ὑπέρ προσκεπτίσεως χορόν, ὑπέρ μοναστηλίου, ὑπέρ πολιτικῆς Νεποργού, ὑπέρ πραγμάτων τὰ δύοις θελεῖ νά οἰκειοποιηθῆ.” Ή δέ πολιτική τῆς Ἀγγλίας, ἔστειρας τε καὶ ἔστειρη, πάσιν ἔχει τὰς θέσεας καὶ τὰς αἰτήσεις, ταῦτα διαμετρών ἀντικείμενα πάρα πήνηνον τῶν θέσεων λαταράτησις καὶ προσδιοίσι.

‘Η ἀπολογία αὕτη τῆς ἀργυρικῆς πολιτεῖης· ἀν-
γνώσθη ἐν Εὐρώπῃ μὲν γενικῶς εἰρώνειαν. Ἀλλ’ ὅμως,
ὅσσον καὶ ἂν ἐφόπῃ παράδεξος καὶ ἀντιβαίνουσα τρέψε-
τὴ ιστορικὴ μάθειν, πύραυλότος κατὰ τινα λόγον,
ἐπειδὴ τοῦλαχτον μαρτυρεῖ ὅτι τὸ ‘Ἄγγλια θῆρις νά
αισθαντεῖαι αἰδοῖ τινα ἀπένταντι τὸν περὶ αὐτῆς εὐ-
ρωτάνων δρομίατος, καὶ τὴν φιλοτεμεῖτάν νά μετατρέ-
ψει αὐτό. Καὶ τούτο λοιπὸν πρόσδοσι.

¹ Έανθελήση τις να κρίνῃ ἐκ τού θερίου δὲ ποιούσιν οι διάγοι την Ἀνατολήν ἀπόστολοι τού παπισμού, μεταξὺ τῶν ὑποτίων κατεπάνθησαν ἐσχάτως καί εἰς ἄμβλωμάτα τού Ἑλλαγού κλήρου, δύναται νά ὑπόθεσθαι διτή δόσκαληρον τό δρθδόδεξον ποιέμνυον είναι πρόθυμον νά

μονής είς τὴν πόλιν Δ . . . ἀπάντα ταῦτα τὰ ληρήματα, τὰ μικρῶν πόλεων καὶ μικρῶν ἀδρόπολεων οἵτινες, εἰγον περιέλθει εἰς βασιλεῖαν Ἀθηνῶν. Άλλο ἔστιν πλέον κάλειν τὰ τὰς ἀνέρες, καὶ οὐδὲ νὰ τὸ ἀληφόμενον.

Οἱ Μαρτίνοι θέλουν εἰς Δ . . . συνεδριάσεις ὑπὸ μᾶς γενοστήσονται, τῆς κυρίας Βασιλείου, ἀδελφῆς του κατὰ δέκα ἑπτανεύρας, καὶ μιας θεραπείας, ἀμφιλοκού της Βασιλείου, ηγίας ονομάζεται Δο-
κεῖνα, καὶ η διπλαῖς ἀρχῆς ἐγγύημάτισσα Ηπέτερης τοῦ πανοι-
ώτατον ἡρώερου. Ελλαζε τὸν διπλοῖν τίτλον βασιληπόλου τῆς
κυρίας Βασιλείου, καὶ οἰκονόμων τῆς Θεοφίλους του.

Ἡ κυρία Βασιλείου ήτον υψηλή τις γυνὴ, ὥραξε, ισχυρή, τῆς οὐρανοφύτευσης, ὃ θανάτους τὸν τῆς φύσεως ἀξιόνεστον τὸν έχει
μαρτυρήσει, δίδει διὰ τὰ δόκιμα τὸ πεπτόνες εἰς μάλιν γυνάκια, φανεῖται δι-
πρέπειαν τὸν θεραπεύοντα, οὐδέποτε εἰς τὴν μαρσηφὸν της λεπτοπογήταν καὶ
μαρμαριγήτη, καὶ διαν πλέον ἐγήρασσεν. Απεκτησεν ἐκεῖνον τὸ διπλοῖν ή-
συντοπεῖται τὸ να δικαίωτης ὠραῖατα τῆς ἀγαθοποίης. Οὗτος εἰς τὴν νε-
στηρή την ἡρώην, κατέστη τὸν τὴν ἀριθμὸν τῆς φλακίων διαφέρειν,
καὶ δὲ ἀπὸ διδέκατων τὸν ἀγέλον. Μελλόν τοι θυγατρὸν τοῦ θεραπεύοντος.
Τὴν ἐνδιμήν πλατείαν εἰς τοὺς, μάλιστας οὐλόντος σώματος πρότοις διά-
χρον τὸ φύλον της συιάς ταύτης. Ὑπέλθεις ἀλήγην ὑπὸ περιέργων σφράγεων
δέονταις διθεραίσιαις πάντοτε τεταπεινωμένων πρόσφατος διεύ νά
μενή ἐπὶ τῆς τῆς πολυφύτη.

Ἡ πάρκη πλατεῖας τοῦ μικρά τις γραΐα, λευκὴ, ποιεῖσθαι, σκινήντος,
ἀπολαύσοντα, πεντανόντα μέτρα πλάτους, πρότοις διὰ δέν τὸ ἀληφόμενον ποτὲ,
καὶ δεύτερον δύοντας ἀπέχει καὶ διὰ διδέκατον.

Οτρύν ξεβάστησεν ὁ Μικρός εἰς τὴν ἔθρη τῆς ἀνταργάτου, ὡδη-
γήθη εἰς τὴν μαρσηφόλων μὲν τὰς προστροκάς τιμάς ήδην πρώτοι εἰς
ἐπισκέψειν τὸ διδέκατον καὶ διὸ πρόσθιτον, ἀπεντέλειαν καὶ κατὸς πρώτος
τὸν φρούριον καὶ τὸν νομαρχεῖον, κατὰ τὰ τόπια αὐτοκρατορικῆς δια-
τύπωσεν, ταπετωτοῖς τοῦτον ἀπέστησεν μετά τοὺς θυστρατηγούς.

Τούτον γενεύειν, οὐ πάλια ἐπέστησεν εἰς τηναγρήν τοῦ ἀπόστολον

B'.
Ο Μυρτίλλος καθιστάται δεσπότης Θεσσαλίας

Οι μητρόπολες συνέβησαν την ημέρα της Δ΄... συνήρθη με τὸ κοσμουμένον. Η μητρόπολης αὐτὴν ἔγραψε καὶ δέρων λαζαρίτην οἰκεῖαν καὶ μάρμαρον αἰθίουνταν κατοικία. Οὐαὶ εἰχόντες μεταχριστεῖν τὰ δόματα τῶν ἐπίσκοπων, αἱ αἰθίουνται, οἱ θεοφόροι, οἱ ἀγάθοι, πλοτοτάκη καὶ μὲν στοὺς τοῦδε
τάξας ἑστέγαστρες, οἱ μὲν δένδροι θυεράπειναν κήποι. Τὸ διατίτηνον, μαρκῆς καὶ ωραῖας αἰθίουνται, αἵ τις τὴν τρίτην δύοποιαν μηρύπορες εἰς τὸν κῆπον, εἶτε διενέπειν τοισιδύντες εἴηνται τοιστάλκησιν.

Το νοσοκομείον ἐξ ἔναντις ήτα στενή καὶ χαμηλή τις οὐλά μὲ μί-
αν μόνον δροσήν καὶ ἐν κηπάριον. Τρεις ἡμέρας μετά τὴν ἀφίξιν του, ἐπε-

προσπέσσει εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πίου Θ' καὶ νὰ ἀντικρούῃ
ἀυτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλ'
ὑπῆρχε γενούν κακῶν, ὅτι τὸ παχύλον τὸν λογιῶν εἶναι
τὸ κυριατέρον δύλον πάστις ἀδυνάτων φατέρις, καὶ εὐτύ-
χεῖς ὃ κακῶν ὑπὸ δὲν πρόκειται νὰ φευγθῆται καὶ τὴν
προκειμένην περιπέτειαν. Ἐν τοι τῶν γενελιῶν ἔρμησεται
ἀνέρων ποιητῶν ἔγγραφον μετ' ἀλογον καὶ
τὰς ὑπογραφάς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει περισκόπου
καθαρικῶν Ἀρμενίων καὶ τοῦ περιφέρουτος Δράμας
Μελετίου, καὶ ἀπεινώνυμον τρόπος τοὺς ἐν τῇ Δισέι ὁ-
μοφρονοῦντας ἀδελφούς, παρ' ὃν ἡγούνται χρηματικαὶ
υποστηρίξεις πρὸς ἐπιτυχεῖσταν διάσωσιν τοῦ ὄρθρου λόγῳ.
Μὲν ἂλλα, λέγει τὸ ἔγγραφον τούτῳ, τὰς ἀντιπρόσωπες με-
γάλης τυνὲς δυνάμεως (τῆς Ῥωσίας ἀναμφιβόλως) καὶ
μηρὰ ἀλλὰ προσκόπωμα, μεγάλα εἰναι τοῖς κρόδοις ἀς
ἔχουν τὸ προστιθέμενόν την Ἀνατολῇ, καὶ τὸ στριμόνη
οἵτος ἔργασμα, δύσις τῆς ἤρεταις κατὰ πρώτον ἀπὸ τῶν
Ἀρμενίων, μετεδόνη ἦτορ καὶ εἰς τοὺς Ἑλλάδας· Ἀναφέ-
ρούνται δὲ ἐν θραύσμῳ τὰ ὄντα κωμοπόλεων τινῶν τῆς
Βουλγαρίας, δύος ἐπέλασμάς ἦτορ ἡ θειά χάρις καὶ ἀπ-
εκοπαράσιτος τὸ σχόλιον. Ἀφοῦ τὰ πάντα ἔχουσιν οὕτω
κακολακίας, ἀπόρον καθίσταται πρὸς τί ἡ ἡγουμενικὴ χρημα-
τικὴ συδρομή. Αἱ ιδεαὶ πεπτοῦντος ἡ βραδινὴ θρησκευμένουσα
κατὰ παντὸς καούματος. Ἀναφέρεται τὸ πρόφατος εἴ-
σησης καὶ ἡ ἀνέρευτη ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖαν. Ἀλλ' ὁ
χριστιανισμὸς ἐν τοῖς κατακομβῶν τῆς Ρώμης ἀνήγειν εἰς
τοὺς βασιλικοὺς θρόνους, καὶ ἕφεσος σάκκον τῷν ἐνδιθῆ
τοιν πορφύρων δὲν ἀπόστολος τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος
ὑπῆρχεν ἀλεῖς. Εἰς γῆν ἀσθὴτὴν ἀρκεῖ μόνον νὰ φιρθῇ
ὅ σπορος, ὅπως τὸ δένδρον βλαστήσῃ καὶ ἀναδόσῃ ἀκ-
μαῖονς καρπούς. Ἡ ἀκτείρως αὐτῆς της καθαλοκῶν ἐ-
πισκόπων ἀποδείκνυεται δὲν εἰς τὴν γῆν ἣν ἀνέδεχθεν
νὰ καλλιεργήσωσα δὲν δύνανται ταῦτα επεστρέψασι τὰ ἔ-
ζανα, καὶ διὸ διπλωτοῦνται ἀπειρονίσσαντας δεξα-
μενοὶ πεπορμέντα τὰ καρδιὰ ἐν τοῖς πρεσβεύτωντα τὰ τῆς
ὄρθوذοξίας. Διὰ κρημάτων δύνανται νὰ ἔσχαροσθεῖσαν
δέκα καὶ εἰκοσι ἀνδράτων ἀλλ' ἐν τούτῳ δὲν ὡριασμα-
νενόντα βίβασια τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας ὀρθοδοξούσα
Ἐκκλησία, καὶ τοσοὶ μαλισταὶ καθαριστὴ ἀπὸ πάστος κη-
λλόδος διὰ τῆς ἀποβάσεις τούτων εὐτελῶν συγενεῶν. Ἔ-
πει τὴν φωνὴν μᾶς ἥδυνετο νὰ ἀκούσῃσθη παρὰ τοῖς καθελκυ-
σίαι, ἥδησαν συμβούλευσεισι αὐτῶνς να μὴ δαπανήσωσιν
ἐπι ματαρά τὸ χρυσὸν τους, ἐπ' ἧδη δὲν ἔστηται ὑπὸ
τοῦ Δηναρίου τοῦ οὖσ· Ἀγάρ οὐ Πέτρος, διοίτι, καὶ ἐπὶ
τὴν ὑπόστειρη δεῖται ἥδυνάτω νὰ προσβῇ καρπός τοι, ὁ Με-
λετίος δὲν μᾶς φαίνεται λίαν ἀξιόπιστος ταρίας.

Κατὰ τοῦτο ὁ Ἀγιος Πατήρ δὲν ἔχει μάναρχη τῶν ἡμέτερων συμφύλων. Περιπολεῖται μόνοι εἰς εὐχάς καὶ εὐλογίας, ἃ ἀπαδειψεύειν αὐθίνως εἰς τους ἐν τῇ Ἔώδη μάνων μέμνουν τὸν καλλίστων. Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Ρομέων, σχάρας ἐτίμησε παλιν' νέαν ἔργωντος πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπιστοκούς, ὅτι ἡ αναπτύξεις στοιχεῖ διαφορῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἑρεπονθανῆς δὲν ἀντίτεται εἰς τὸ πονημά τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. Ὁ Πάπας ἀναγγείλει δὲν συνέβησεν ἀδελφότητα πρὸς συντομοτέραν διεύθυνσιν τῆς Πορτογαλίαν, καὶ ἔσαιτες παρὰ τὸν ἐπισκόπων λεπτομερεῖς πληροφορίας, τερψ τῆς καταστάσεως.

επέμβη ο δέ επίσκοπος τὸ νοσοκομεῖον ἐπειτα δὲ παρεκάλεσε τὸν διευθυ-
ντὴν κατοικητὴν μαζὶ του ἔως εἰς τὴν μητρόπολην. Ἐκεῖ λοιπον, —
Καρίς διευθυντή, τὸν εἶται, τὸν τόπον ἀφρόδιτος ἔχεται αὐτῆν τὴν δραν;

— Δέσποτός μου ἔγινας εἰς τούτο;

— Ναι, τοῦτον, τόπους ἐμπέπρωτον, εἶπεν ο δέ επίσκοπος.

— Αἱ κλίναι ἔμοις, θελάειν δὲ τὸ διευθυντήν, εἶναι πολὺ πλη-
σιον ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην.

— Ναι, τοι παρεπήρησα.

— Αἱ αἰώνιοις ἐπειτα είναι μαλλον θαλασσοι, διστασκάλως
κυκλωφορεῖ δέρι.

— Μὲ φάνεται.

— Πρὸς τούτοις, ἔταν καταβαλήν άλιγος ἥλιος, ὃ κῆπος εἶναι
πολὺ μαρτρὸς διὰ τοὺς δένδρωντα.

— Αὐτὸν κ' ἔγω γε σταυράζωμεν.

‘Ἐπειρ τοῦ ἑπτακοντά ... καὶ ἔρθος ἔχομεν τὸν τύφον, πέρισσον
ἡ τοῦ μια ἀπλῆς αὐτούσιον ἐντὸς ὑπέργους ἕκατον ἀστερίες καταπέτη νὰ
μην γῆστερον πολὺ νὰ τούς οἰκουμενῶντας.

— Τὸν αὐτὸν στοχασμὸν είχα κάμει πρὸ μαρού.

— ‘Αλλὰ τι νὰ τηγάνη δέσποτα μου; εἶπεν ο διευθυντής, χρεία
ιστορογράφη.

Τὴν ἐπιστῆμαν, οἱ εἰκοσιτέξ πτωχοὶ ἀσθενεῖς ἦσαν τεθειμένοι εἰς τὴν μητρόπολιν, καὶ δὲ ἐπίσκοπος κατέλυεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ο Μυρής δὲν είχε περιουσία διότις του κατέβασθαι όποιας ήταν επαναπάταστός του: είχε την άδειά την για να είναι εισβολέας μεταξύ ένων πεντακοσίων εργάτων, οι οποίοι ήταν τοιχοί της πόλης της Επίδαυρης.¹ Ο Μυρής ήλικών του ήταν ο Κράτος, όπως έπινεκος, δεκαπέντε χριλαράς φράγκων. Την απώντη σαράντα καθ' ώρα κατέβασε εις την οικίαν του νοσοκομείου, προσδιώκαντα ότι χρήσιν του ποσού τουτου ήταν ο πλέοντας. Αντιρρέφειν εντυπώσιο σημειωτικών τινα γεγραμμένη στην ίδια της θύρα.

ς τῶν ἐπισκοπῶν. Ὁ Πάπας ἐφερράζει πρὸς τούτους τὴν ερμήνην ἐπιθυμίαν νὰ ἔναργα λισθῇ τοὺς ἀνατολικοὺς ἐπικόπους ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἔξαγαγάσεων ἐν Ἰαπωνίᾳ μαρτυρησάντων.

Τὸ Ναύπλιον ταρεδόθη. Ἡ ἐν Ἑλλάδι στάσις ἀ-
πεβοήθη ἀλλὰ ἐλίμανε τῶν καλῶν τέκνων τῆς πα-
τρίδος, ἄτινα ἔπειτον ἀμφιτρέψαντο μαχόμενα, ταῦτα μὲν
τέρ τῶν μεταβολῶν δὲ ἐνόμικον λυστεῖται τῇ Ἑλλάδι, το-
ιούτους τῆς συντριψίας τῆς τάξεως, ἐξ ἣς ἀπεκεί-
νετο τὴν πλήρωσιν τῶν κονών καταθημένων, τοιούτους
τούλαντα ταῦτα λείψανα δὲν θὰ μείνωνται ἀνειλόγη-
α. Αἱ σπιάται πεπόντων οὐ παύνωσι περιφρέσμενα
ις τὰς ἔθεταις τῆς Στυγός καὶ διορυρόμεναι. Θά λέβω
την ὁδὸν τὴν πρὸς τὰ Ήλύσια.

Διότι η Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φάνεται αἰσθανθεῖσα τὴν ἀνάγκην νὰ ἔξελθῃ τῆς τετραμύης ἀπὸποῦ τῆς ποιῶν τὸ καλούσθει, μηδ τολμῶσα ν' ἀνοίξῃ εἰς τὸν Ἐλλήνων λαὸν τὸν εὐρὺν δρόμον διότου ἐξαλέπτο πορφύρων λουλιάς.
Καρδὶς μὲλέτης, καρδὶς ἑργάργετος καὶ πρωτοποιητοῦ.
Η Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἥψεται νὰ μετατρέψεται σὲ δημοκρατίαν τὴν κυριεῖσαν στάσιν κατεύκαλε συγχρόνως καὶ αὐτοῦ τὴν ἀναγνώσκεται τὴν στοργὴν τῶν ἑθῶν, ἐμπακάρισταν ποτὲ τούς τηγανεύεις τοι εἴχον εἰς τὸ ὄτιον τὸν ἐν ἀφενεῦσε καὶ ἀντιπόριτον τούμα, λέγον αὐτοῖς ἀπρακτολύτας καὶ ἐντος μποτούς τὰς ἀλεργίας τῶν πραγμάτων, οἱ ἀρχοντες οἱ Ἑλλήνεις δὲν θὰ μητικαστοῦνται κατά τῶν αἵτινας τῆς καταπονηθείσας στάσεως θὰ τοὺς θεωρήσουν, δηλ. ὅγι. Εἰ να ἔσποταν ίδιως, ἀλλ' ὅλους ὅμους, ήμωμένους δηλ. ὅγι. Εἰ μεταβούμενοι ἀλλὰ εἰς στόμα, λαζήσαντες τούς βαρύμοντος ἀλλὰ κινητεύοντος, καὶ διὰ τῶν μελλόντων ἐργῶν της ὁ ἀποδεικνύοντας οὐτούς οὐτέ πέριξ τοῦ στόμα τοῦτο, δηλ. ἐπειδὴ κακούς τούς ἀλλά επειδὴ μητέ πέρι τούς άκονθυντος ἀντιτίθετον

Γεννῷ παραφρούσην τὸ πολὺ τῆς Θάλεως, λέγεται απόλυτον τὸ ἀπόθεμα τῆς Ήμέτερης, ἀλλοθέν, ποτὲ δὲν συνειδητοί μετέπειτα περισθήμεν τὸ φρόνημα τῶν διατεινομένων ἔτι, καὶ προτοτάχητοι ὑπερώπους διαβοταποῖοι δύτης τοπογράφοι τῆς στάσεως.

του ποντούσκου αναρράφου στοις προηγμένηι τη στάση
αυτού, ἐπεκράτει θλίψις και καταπίεσης υπό τὸ σχῆμα
βασιλέως Ὀθωνος ἐπεκράτει ἀλλο τὶ ἡ τυραννία
ποιεῖται σὺ μὴ μεταγειρίζωμεδα τὴν κυριαρχίαν πάντοι
πράγματος; ἐπεκράτει ἀκήδια καὶ παρέσθετη ἦτορ δική^{της} μοι τοῦ πολὺ τῆς θλίψεως γεννᾷ παραρροστηνή, ἐὰν παρα-
ροστονή τρέπει νῦν οὐδὲνασματωνή τὴν ἀπεναντί τῆς ἀδράνειας
πολεμούναντα, ήτις καὶ τὸν φίλησχώπερον τῶν ἀνθρώπων
πρέπει εἰς ἀπότομα κινήματα, ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ τῆς ἀ-
κηδίας. Μάθημα εἰς τοὺς Κυβερνήτας τῶν λαῶν.

Η ἀκρίβεια τοροῦ εἶγε κατανήσεις ἀπειπατική.
Ἐγεγεινετο τοτε πάτερ Ελληνογονή ψυχή. Εγένετο ξαν-

«Διάταξις τῶν ἔξιδων τοῦ οἰκου μου.		
Διὰ τὸ μικρὸν θεολγικὸν σχολεῖον	1500	φράγμα
Ἀποστολικὴ ἀδελφότητος	100	»
Διὰ τοὺς Λαζαρίτας τοῦ Μονασθήμερου	100	»
Θεολογικὴ σχολὴ τοῦ Ιεροποτούλου, ἐν Παρασίταις	200	»
Ἀδελφότητος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος	150	»
Μετόχουν τοῦ Ἀγίου Τάπεως	100	»
Ἐπαρχίας τῆς μητροπόλεως περιθώριου επιβολῆς	300	»
Περιπολίου διὰ τῆς Ἐπρήλη	50	»
Ἀδελφότητος ὑπὲρ τῶν βαπτισμένων τῶν φυλακῶν	400	»
Ἀδελφότητος ὑπὲρ βαπτισμένων καὶ ἀπολυτρόνεως τῶν φυλακῶν	500	»
Περὶ ἀποτίθεσθαις οἰκοτείναισιν φυλακούμενων ὅπερι κρέπη	1000	»
Προσδοκία εἰς τὸν μισθὸν τῶν πιστοτέρων διατάκτων τῆς ἀπολαγῆς	2000	»
Πτωχογάρια σπαθικῆς τοῦ Αἵματος	100	»
Ἀδελφότητος τῶν χωρῶν τῆς Δ. . . . τῆς Μανούκας καὶ τοῦ Σιατίστου, πρὸς ἐπικαιώνιουν κορῶν ἐνθε-ῶν διαρρήσεων	1500	»
Διὰ τοὺς πτωχούς	6000	»
Ἐξιδῶν διατάξιστον	1000	»

Επειδή επιτρέπονται μόνο 1000^α
» Το έλαν 15000 φράγ.
Έργον δύο Μύρηθη κατέτειχε την επικουρηνή της πόλεως Δ . . .
μεταβαλλόντας εν της θεραπείας της πόλεως θανάτου, ή, ως είδουσαν, επεκαλύ-
ψαν: έταξαν για την έντελην τους οίκους του.
Η κυρία Βασιλικήνα έδειχνε την διάταξην των άτων επάνω:
Είς τα δημόσια της ιδίας πατρών σώρης δι' οποιοντος Δ . . .
επινεκτώντα και απελάσσοντα και δεσμοποιητής της φιλοτεχνίας κατά σώμα και πρέ-
σποντας της κατά την έκπληξην. Τον ήγάπην και την έπονταν μάλισταν.
Άντοι λαζανώντας αιώνα, έκλαναν την κεφαλήν, αϊώνιο πρόστασον, αϊώνι-
τηρεγέρη. Μένον ή θεράπευτα, ή κυρά Δεσμούντη, ήπειρόγρυπνας θάλγην, δι-
δεσμούντης και ηρακλεόπολες δι' έκστον εννέα χιλιά φράγματα, τα δέστοι προσ-
βαίνοντας εις την πρόσθιαν της Βασιλικήνας, παντελέουλον οικούντας και
κάπαντας κατ' έπος. Με ταῦτα τα χίλια πεντεκόσια ἔκαν αἱ δύο οικτριά
γρυπαῖς καὶ δέ γέρων ἐπέπλωσαν.

«Διάταξις τῶν ἔκδόσων τοῦ οἴκου μου.		1500 φράγμα.
Διά τὸ μικρὸν θεατηγάκιον σχολεῖον		100 "
Ἀποστολὴν ἀδελφέτην		100 "
Διὰ τὸν Λαζαρίταν τὸν Μοναχίστρον		100 "
Θεατηγάκιον στοχὴν τὸν ἀλλοδαπὸν Ιεραποτέλων, ἐν Παρισίοις		200 "
Ἀδελφήτης τοῦ Ἀγίου Πνεύματος		150 "
Μετόχοι τοῦ Ἀγίου Τάφου		100 "
Ἐπαρχία τῆς μητροπολίτου περιθλήψεων		300 "
Περιπλέον διὰ τὴν Ἀράγων		50 "
Ἀδελφήτης τοῦ βελτιώτων τῶν φιλακῶν		400 "
Ἀδελφήτης ὑπέρ ανακαιρεσίων καὶ ἀπολυτρώσεων τῶν φιλακῶν		500 "
Ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως οἰστρηνειαρχῶν φιλακισμένων διὰ χρέου		1000 "
Προστολὴ εἰς τὸν μαθητὸν τῶν πανυπετέρων θιδατολάθων τῆς Ἐπαρχίας		2000 "
Πτωχογάρια στακτηρία τῶν Ἀγίου Αλεξανδρείας		100 "
Ἀδελφήτης τῶν κυριῶν τῆς Δ . . . τῆς Μανδάκας καὶ τοῦ Στέφανου, πρᾶξι ἐπακτιβεύσιν κυριῶν ἐνδε- GANG. ὅπεραν		1500 "
Διὰ τοὺς πτωχούς		6000 "
Ἐπίσκοπος ἡ αποτελεσματικὴ		1000 "

Επειδή επιτρέπονται μόνο 1000^α
» Το έλαν 15000 φράγ.
Έργον δύο Μύρηθη κατέτειχε την επικουρηνή της πόλεως Δ . . .
μεταβαλλόντας εν της θεραπείας της πόλεως θανάτου, ή, ως είδουσαν, επεκαλύ-
ψαν: έταξαν για την έντερην τους οίκους του.
Η κυρία Βασιλείανη εδέχθη την διάταξην των πάσης επιταγής.
Είς τα δημόσια της άγριας ταυτώς κόρης δι πόπος Δ . . .
επιτάντων και απελάσσεσσαν και δεσμοτίζοντας της φλερτας τα καύτ σώματα και πρε-
σβετερισμόντας της κατά την έκπληξην. Τον ήγριόν και την έπιπλη μάλισταν
Αντού λαϊκούσσαν αιτή, έκλαινε την κεφαλήν, αιτώς πρόστασης, αιτώς
επεργείας. Μένον ή θεράπειαν, ή κυρά Δεσμοτή, ήπειρόγρυπαν θάλγην, δι
δεσμοτίζεται και περιελαύνεται δι έκαντον εμών χιλιά φράγμα, τα δέσμων προσ-
βετερισμάν εις την πρόσθιαν της Βασιλείανης, παντελέουσάν έκαντον
κατά καιτ έπος. Με ταῦτα τα χιλιά πεντεκόσιά έκανον αι δύο ουρια γραμμά-
νακας και δέ γέρων έπειπον.
Και πάλιν ίμωρ, δάκρυα συνέβαντο να Έλιρ εις την πόλην δι ιερεών
γρυπούν την έπος των περιήρ, δι πόποςς εύριποι πρόπον των γελαστικών
γέργαρις εις την αυτορύπη οικουμενών της κυριας Δεσμοτή, και εις την έπο-